

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 363/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	O. Z.	W dniu 08 maja 2019 r. w S. na ul. (...), pomagał do ukrycia samochodu osobowego m-ki P. o nr rej. (...) o nr VIN (...) wartości 104 000 zł utraconego w wyniku przestępstwa kradzieży w okresie 05-06.05.2019 r. w	

		m. Komorniki na szkodę T. N..	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. W okresie od 05-06.05.2019 r. w miejscowości K. doszło do kradzieży samochodu osobowego marki P. (...) o nr rej. (...), rok produkcji 2017, nr VIN (...) o wartości 104.000 zł, którego właścicielem jest pokrzywdzony T. N..	Protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie.	k. 1	
2. W dniu 08.05.2019r. funkcjonariusze policji z KPP w S. dokonali ujawnienia skradzionego pojazdu, który stał zaparkowany na parkingu przy ul. (...), na wysokości Spółdzielni (...). W celu ujęcia ewentualnych osób, które mają zabrać skradziony pojazd, funkcjonariusze około godziny 18:00 rozpoczęli obserwację przedmiotowego samochodu. Około godziny 21:00 w okolicach obserwowanego pojazdu nadjechała auto-laweta o nr rej. (...), z której wysiadło dwóch mężczyzn. Jednym z nich był oskarżony O. Z., drugim zaś brat oskarżonego. Mężczyźni dokonali oględzin pojazdu, zaś oskarżony wszedł od jego środka, dokonał przeszukania wnętrza, otworzył klapy	Zeznania świadków J. W. oraz Ł. K..	k. 69, 71, 239, 278.	

silnika oraz bagażnika, następnie podłączył klemy akumulatora w celu jego naładowania i zwolnienia elektrycznego hamulca postojowego. Oskarżony następnie zamocował z przodu skradzionego pojazdu hak holowniczy i z pomocą swego brata próbowali ręcznie wypchnąć samochód z miejsca parkingowego, co jednak się nie udało ze względu na zablokowane koła pojazdu oraz brak kluczyków umożliwiających zdjęcie blokady. W tej sytuacji oskarżony przymocował śrubę holowniczą z tyłu pojazdu i przy pomocy autolawety wyciągnął skradziony pojazd z miejsca parkingowego i ustawił go równoległe do krawężnika. Następnie ustawił lawetę stroną najazdową do skradzionego samochodu umożliwiającą wciągnięcie pojazdu na tył lawety. W tym momencie przeprowadzający obserwację funkcjonariusze KPP w S. J. W. oraz Ł. K., przy asyście funkcjonariusza A. S. dokonali zatrzymania oskarżonego oraz jego brata. W momencie zatrzymania auto-laweta stała zaparkowana tyłem, częścią najazdową, pod przód skradzionego pojazdu, był włączony silnik auto-lawety oraz światła awaryjne, zaś oskarżony i jego brat ubrani w kamizelki

odblaskowe stali przy skradziony pojeździe.			
Zeznania świadka A. S..	k. 74, 239.		
Częściowo zeznania I. Z..	k. 54, 278.		
3. Skradziony samochodu osobowego marki P. (...) o nr rej. (...) nosił widoczne ślady wcześniejszej kradzieży, oskarżony je widział. W pojeździe zerwana była część deski rozdzielczej po lewej dolnej stronie od kierownicy ujawniająca instalacje elektryczną pojazdu. Ponadto odłączone były klemy od akumulatora oraz kostka od instalacji elektrycznej. W pojeździe brak było kluczyków oraz dowodu rejestracyjnego, koła samochodu były zablokowane, co utrudniało jego przemieszczenie.	Częściowo zeznania I. Z.. Zeznania świadka J. W.	k. 54, 278. k. 278	
Częściowo wyjaśnienia oskarżonego.	k. 42, 238.		
Dokumentacja fotograficzna samochodu osobowego marki P. (...) o nr rej. (...)	k. 117-126.		
4. Zlecenie przewozu skradzionego samochodu oskarżony otrzymał od poznanej przez pośrednika osoby o imieniu S., z którą nie miał nigdy osobistej styczności i kontaktował się z nim tylko przez telefon,	Wyjaśnienia oskarżonego.	k. 42, 238.	

<p>głównie za pomocą wiadomości tekstowych SMS. Oskarżony miał otrzymać 1000 zł za przewiezienie samochodu. Oskarżony nie otrzymał przed zleceniem i podjęciem prób załadunku pojazdu na lawetę żadnych dokumentów potwierdzających własność pojazdu przez zleceniodawcę.</p>			
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>	<p>O. Z.</p>	<p>W dniu 08 maja 2019 r. w S. na ul. (...), pomagał do ukrycia samochodu osobowego m-ki P. o nr rej. (...) o nr VIN (...) wartości 104 000 zł utraconego w wyniku przestępstwa kradzieży w okresie 05-06.05.2019 r. w m. Komorniki na szkodę T. N..</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>1. Za nieudowodnione Sąd uznał, iż oskarżony zaniechał wszelkich czynności załadunku skradzionego pojazdu na auto-lawetę po tym jak doszedł do wniosku, iż</p>	<p>Zeznania świadków J. W. oraz Ł. K..</p>	<p>k. 69, 71, 239, 278.</p>	

auto może pochodzić z kradzieży.			
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	Zeznania świadków J. W. oraz Ł. K..	<p>Odnośnie faktu nr 2 Sąd w całości dał wiarę zeznaniom funkcjonariuszy KPP w S.. Zeznania te były spójne, logiczne, a przede wszystkim wzajemnie się uzupełniały o korespondowały ze sobą. Świadcowie w sposób wyczerpujący opisali efekty przeprowadzanej obserwacji skradzionego pojazdu, przedstawili zaobserwowane zachowanie oskarżonego oraz jego brata po przyjeździe na miejsce oskarżonego auto-lawetą i te zeznania również częściowo korespondowały z wyjaśnieniami oskarżonego jak np. o podłączeniu przez oskarżonego akumulatora, otwieraniu klapy bagażnika, maski, dokonanie oględzin wnętrza pojazdu czy też zeznaniami świadka I. Z. odnośnie wyciągnięcia pojazdu z miejsca parkingowego za pomocą autolawety. Ponadto według świadków nie było</p>	

		momentu by oskarżony zaprzestał wykonywania czynności mających na celu załadowanie skradzionego pojazdu na lawetę.
Zeznania świadka A. S..	<p>Oдноśnie faktu nr 2 Sąd w całości dał też wiarę zeznaniom świadka, który brał udział w czynnościach zatrzymania oskarżonego i jego brata. Świadek opisał dokładnie moment i okoliczności zatrzymania oskarżonego i jego brata. Zeznania świadka były logiczne i pokrywały się z zeznaniami dwóch pozostałych funkcjonariuszy KPP S., dlatego Sąd uznał je za wiarygodne.</p>	
Częściowo zeznania I. Z..	<p>Oдноśnie faktów 2 i 3 za częściowo wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka, który opisał, jakie czynności podejmował oskarżony po przyjeździe w okolice skradzionego samochodu w postaci oględzin pojazdu, podłączenia akumulatora, czy wyciągnięcia pojazdu z miejsca parkingowego. Za niewiarygodne Sąd uznał zeznania świadka w części jakoby oskarżony zaniechał wszelkich czynności by załadować auto na lawetę, gdy zorientował się, iż auto może pochodzić z kradzieży. Ta część zeznań nie koresponduje z zeznaniami funkcjonariuszy J. W. oraz</p>	

	Ł. K., którzy dokonywali obserwacji pojazdu.	
Częściowo wyjaśnienia oskarżonego.	<p>Odnosnie faktów 2 i 3 Sąd częściowo dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, który opisał okoliczności próby wykonania zlecenia przewozu skradzionego samochodu osobowego marki P., takie jak podłączenie akumulatora czy stwierdzenie oznak wcześniejszej kradzieży auta. Sąd nie dał jednak wiary wyjaśnieniom oskarżonego jakoby zaniechał on wszelkich czynności, gdy zorientował się, iż auto może pochodzić z kradzieży. Jak wynika bowiem z zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci zeznań świadków J. W. oraz Ł. K., I. Z. czy też dokumentacji fotograficznej skradzionego pojazdu oskarżony po zauważeniu odłączonego akumulatora, zablokowanych kół pojazdu przez hamulec postojowy, brak kluczyków, oderwanej części deski rozdzielczej, dalej dokonywał czynności w celu załadowania auta, jak np. wyciągnięcie go przy pomocy linki holowniczej i autolawety z miejsca parkingowego czy też ustawienie autolawety w sposób umożliwiający załadowanie skradzionego pojazdu.</p>	

Wyjaśnienia oskarżonego.	Odnosnie faktu nr 4 Sąd w całości dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, iż zlecenie otrzymał od osoby, której osobiście nie znał, zaś samo zlecenie miało dotyczyć przewiezienie pojazdu. Potwierdza je treść sms-ów odczytanych z telefonu komórkowego oskarżonego (protokół oględzin rzeczy (k 130 – 131).		
Protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie.			
Dokumentacja fotograficzna samochodu osobowego marki P. (...) o nr rej. (...)	Sąd oparł swe ustalenia na podstawie wskazanych dokumentów urzędowych. Dokumenty zostały sporządzone przez uprawnione do tego organy w sposób zgodny z prawem i nie budziły żadnych wątpliwości, co do ich autentyczności, dlatego Sąd uznał te dokumenty za wiarygodne.		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

1.1.1	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego jakoby zaprzestał on dokonywania czynności mających na celu załadowanie skradzionego pojazdu na lawetę, gdy zobaczył, że auto pochodzi z kradzieży. Świadkowie obserwujący zachowanie oskarżonego z całą pewnością wskazali, iż oskarżony cały czas wykonywał różne czynności mające na celu załadowanie pojazdu poczynając od próby naładowania akumulatora by zwolnić hamulec ręczny, aż po wyciągnięcie pojazdu z miejsca parkingowego i ustawienie skradzionego pojazdu i auto-lawety aby załadować pojazd do przewozu. Czynności te zostały przerwane zatrzymaniem przez policjantów.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	1.	O. Z.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Przestępstwo określone w art. 291 jest przestępstwem powszechnym i może być popełnione przez każdy podmiot zdalny do ponoszenia odpowiedzialności karnej. Przestępstwo określone w art. 291 § 1 zawiera cztery jurystyczne formy działania sprawczego, w których popełnione być może paserstwo. Jedną z nich jest - pomoc do ukrycia rzeczy.

Przez ***pomoc do ukrycia rzeczy*** należy rozumieć każdą czynność zmierzającą do ukrycia tej rzeczy lub ułatwiająca jej ukrycie, której rezultatem ma być utrudnienie lub uniemożliwienie wykrycia rzeczy. Pomoc do ukrycia rzeczy może polegać m.in. na umieszczeniu rzeczy w kryjówce, ***dostarczeniu środka transportowego, przewożeniu rzeczy***, przenoszeniu jej itp. W odniesieniu do skutku przestępstwa i form sprawczych polegających na udzieleniu pomocy do zbycia rzeczy pochodzącej z czynu zabronionego oraz udzieleniu pomocy do jej ukrycia paserstwo jest przestępstwem formalnym, ***zostaje bowiem dokonane w chwili udzielenia przez pasera pomocy do zbycia lub ukrycia rzeczy, niezależnie od tego, czy do zbycia tej***

***rzeczy lub jej ukrycia
rzeczywiście doszło***

(por. W. Świda (w:) I. Andrejew, W. Świda, W. Wolter, Kodeks karny..., s. 661; O. Górniok (w:) System Prawa Karnego..., t. 4, s. 454, Zoll Andrzej (red.), Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., wyd. IV).

Przestępstwo określone w art. 291 jest przestępstwem umyślnym, może być popełnione zarówno w formie zamiaru bezpośredniego, jak i zamiaru wynikowego. Trafnie wskazuje się w orzecznictwie, że "sprawcą przestępstwa nie jest wyłącznie osoba, która wie, iż dana rzecz pochodzi z czynu zabronionego, ale jest nią także osoba, która z uwagi na okoliczności objęcia rzeczy uzyskanej z czynu zabronionego na to się godzi" (wyrok SA we Wrocławiu z dnia 16 października 2013 r., II AKa 312/13, LEX nr 1392147). Znamiona strony podmiotowej paserstwa zostają wypełnione zarówno wtedy, gdy sprawca wie (ma pełną świadomość), że nabywane przez niego rzeczy zostały uzyskane za pomocą czynu zabronionego, jak i wówczas, ***gdy na podstawie okoliczności związanych z nabywaniem rzeczy***

**poweźmie
przypuszczenie, że
pochodzą one z
czynu zabronionego.**

W tym drugim przypadku przestępstwo paserstwa popełnione jest umyślnie, przy czym w odniesieniu do tej części znamion cum dolo eventuali (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 22 września 1994 r., II AKr 141/94, KZS 1994, z. 10, poz. 14, oraz wyrok SN z dnia 24 maja 2011 r., III KK 360/10). Uzyskanie przez sprawcę świadomości co do pochodzenia rzeczy z czynu zabronionego już po jej nabyciu, przyjęciu lub udzieleniu pomocy do zbycia albo ukrycia tej rzeczy stanowi podstawę do przypisania sprawcy przestępstwa określonego w art. 291, popełnionego w chwili, w której sprawca uświadomił sobie przestępne źródło pochodzenia rzeczy i nie przedsięwziął starań mających na celu oddanie rzeczy jej prawowitemu właścicielowi (por. W. Świda (w:) I. Andrejew, W. Świda, W. Wolter, Kodeks karny..., s. 662, Zoll Andrzej (red.), Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., wyd. IV).

Przenosząc powyższe rozważania prawne na ustalony w sprawie stan faktyczny należy stwierdzić, iż oskarżony swym zachowaniem wypełnił znamiona

przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. i dokonał przestępstwa paserstwa umyślnie, w zamiarze ewentualnym. Jak zostało ustalone w sprawie oskarżony przyjął od nieznanego mu wcześniej osoby zlecenie przewiezienia lawetą uszkodzonego samochodu. Jak sam przyznał oskarżony, samochód ten posiadał oznaki wcześniejszej kradzieży, miał bowiem odłączony akumulator, część instalacji elektrycznej pojazdu, brak było w nim kluczyków oraz dokumentów potwierdzających osobę właściciela. Ponadto jak wynika z dokumentacji fotograficznej w pojeździe zerwana była część deski rozdzielczej przy kierownicy, co pozwala się dostać do wiązek instalacji elektrycznych pojazdu. Wszystkie te okoliczności doprowadziły do wyciągnięcia prawidłowego wniosku przez oskarżonego o tym, iż auto zostało wcześniej skradzione. Oskarżony jednak nie zaniechał w tych okolicznościach swych prób załadowania pojazdu na lawetę i nie zawiadomił odpowiednich organów o ujawnieniu kradzionego pojazdu. Oskarżony w dalszym ciągu podejmował czynności mające na celu załadowanie samochodu na lawetę. Oskarżony wpierw podjął próbę

naładowania odłączonego akumulatora by zwolnić elektryczny hamulec postojowy, gdy to się nie udało oskarżony wkręcił w tył pojazdu śrubę holowniczą i za pomocą linki holowniczej i auto-lawety, wyciągnął skradziony pojazd z miejsca parkingowego. Następnie oskarżony ustawił auto-lawetę stroną najazdową przed front skradzionego pojazdu w sposób umożliwiający wciągnięcie go na lawetę oraz założył z przodu pojazdu hak holowniczy. Dostarczenie środka transportu i podjęte czynności przez oskarżonego wyczerpały znamiona „pomocy do ukrycia” bez względu na to, że do tego ukrycia nie doszło. Ze względu na formalny charakter przestępstwa nie przyjęto formy usiłowania. Oskarżony już na etapie oględzin skradzionego pojazdu spostrzegł oznaki świadczące o kradzieży auta i w tym momencie miał już świadomość o możliwości pochodzenia auta z kradzieży, jednak dokonał szeregu kolejnych czynności zmierzających do załadowania auta na lawetę. Dopiero interwencja funkcjonariuszy policji z KPP w S. przerwała działania oskarżonego, w momencie zatrzymania auto-laweta miała odpalony silnik i włączone

światła awaryjne, zaś oskarżony i jego brat znajdowali się przy skradzionym samochodzie. Zachowanie oskarżonego w sposób oczywisty wskazuje, iż dokonywał on wszelkich czynności zmierzających do załadowania skradzionego auta na lawetę. Działania oskarżonego z całą pewnością wypełniają znamiona art. 291 § 1 k.k. pomocy do ukrycia rzeczy pochodzącej z czynu zabronionego w postaci dostarczenia środka transportowego.

Następnie należy wskazać, iż oskarżony, co najmniej w momencie, gdy dokonał oględzin pojazdu i spostrzegł oznaki jego kradzieży miał świadomość, iż pojazd może pochodzić z przestępstwa, ale nie zaniechał dalszych działań w celu umieszczenia kradzionego pojazdu na auto-lawecie i podjęciu próby jego transportu, czym w sposób umyślny, w zamiarze ewentualnym, dopuścił się przestępstwa paserstwa z art. 291 § 1 k.k.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
O. Z.	1.		Czyn stypizowany w art. 291 § 1 k.k. zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Zdaniem Sądu adekwatna do stopnia winy i

		<p>społecznej szkodliwości czynu jest kara 10 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Dokonując wymiaru kary Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary wskazanymi w art. 53 k.k., tj. dyrektywą prewencji ogólnej oraz dyrektywą prewencji szczególnej, uwzględnił także stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. Przy wymiarze kary za tak opisane i zakwalifikowane przestępstwo Sąd wziął pod uwagę znaczny stopień szkodliwości społecznej zarzucanego oskarżonemu czynu, wyrażający się w nieposzanowaniu cudzej własności oraz wysoka wartość mienia będącego przedmiotem przestępstwa.</p> <p>Jako okoliczność łagodzącą Sąd natomiast uwzględnił ówczesną niekaralność oskarżonego.</p> <p>Na podstawie art. 33 § 1-3 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego karę grzywny 250 stawek dziennych po 10 zł każda. Oskarżony działał bowiem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, zaś orzeczonej kara grzywny odpowiada możliwościom zarobkowym oskarżonego.</p>
O. Z.	2.	W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki, o

			którym mowa w art. 69 § 1-2 k.k. pozwalające na zastosowanie w stosunku do oskarżonego warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności. Sąd uwzględniając pozytywną prognozę co do osoby oskarżonego, wynikającą z faktu, iż oskarżony nie jest jednostką zdemoralizowaną i dotychczas nie odbywał kary pozbawienia wolności oraz brak przeciwwskazań ze względu na społeczne oddziaływanie kary, wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 2 lat i na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązał oskarżonego do informowania Sądu o przebiegu okresu próby.
O. Z.	3.		Na podstawie art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył wobec oskarżonego na poczet orzeczonej kary grzywny okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 08.05.2019r. godz. 21:40 do 09.05.2019r. do godz. 12:36, tj. 1 dzień uznając karę grzywny w liczbie dwóch stawek dziennych za wykonaną.
5. <i>Inne</i> ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
4.	Na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwolniono oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych i opłaty, uwzględniając jego sytuację finansową, możliwości zarobkowe - oskarżony jest osobą bezrobotną, nie posiada żadnego majątku i nie osiąga żadnych dochodów.		
7. Podpis			